فعالیت بیش از حد هورمونها و مصرف مواد آرایشی در تشدید جوشها

دانشـیار دانشـگاه علوم پزشـکی تهران عنوان کرد: فعالیت بیش از حد برخی هورمون‌های موضعی، تماس با مواد شـیمیایی و بعضی رنگ‌ها که در مواد آرایشی وجود دارند، می‌توانند جوش‌های زیر پوستی را تشدید کنند. دکتر محمدعلی نیلفروش زاده فلوشیپ فوق تخصص پوست و لیزر در گفت وگو با ایسنا با اشاره به این که جوش‌های زیر پوستی اغلب به رنگ پوست بوده و در پیشانی و چانه افراد دچار آکنه دیده می‌شود، گفت: جوش‌های زیر پوستی یا کومدون‌ها دارای انواع مختلفی هستند.

در اثر تکثیر و رشد بیش از حد لایه‌های سلولی مجرای غدد سباسبه در آکنه ایجاد شده و ممکن است مجرای غدد سباسبه را مسدود و باعث ایجاد جوش‌های زیر پوستی شود ضمن اینکه این کومدون‌ها ممکن است بسیار کوچک بوده و با چشم غیر مسلح قابل دیدن نباشد که به آنها میکروکومدون گفته می‌شود. وی تصریح کرد: بعضی از عوامل از جمله کاهش سطح لینولئات یکی از ترکیبات سبوم یا چربی و به دنبال آن کاهش فعالیت ضد پوستی، اسیدهای چرب آزاد که توسط باکتری‌ها از سبوم تولید می‌شود، فعالیت بیش از حد برخی هورمون‌های موضعی، تماس با مواد شیمیایی و بعضی رنگ‌ها که در مواد آرایشی وجود دارند، می‌توانند جوش‌های زیر پوستی را تشدید کنند.

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی تهران ادامه داد: درمان کومدون‌ها نیازمند زمان است و بسیاری از درمان‌ها هفته‌ها تا ماه‌ها باید انجام شوند ضمن این که بهترین درمان جوش‌های زیرپوستی البته اگر به مرحله عفونی نرسیده باشند، لایه بردارها هستند و معمولا احتیاجی به درمان خوراکی نیست. به علاوه در این میان می‌توان از ترتینوئین و اسید سالیسیلیک به عنوان بهترین لایه بردارها نام برد.

جشنی در دهان شما!

رنگ لبخند خود را تعیین کنید

اگر به دنبال لبخندی درخشان هستید، دندان «ال.ای.دی» که سراسر ژاپن را فرا گرفته می‌تواند به شما کمک کند! به گزارش ایسنا، این فناوری یک ال.ای.دی ضمیمه است که می‌توان آن را روی دندان چسباند تا در زمان لبخند زدن روشن شود.

شما حتی می‌توانید یک رایانه دستی بی‌سیم گرفته و با آن، این وسیله را کنترل کنید و لبخندهای خود را به رنگ‌های سبز کم‌رنگ یا قرمز شیطانی و حتی به صورت چشمک‌زن تغییر دهید!

این محصول با شعار «جشنی در دهان شما!» بسیار در میان کودکان ژاپنی طرفدار پیدا کرده است.

رو در رو با معاون برنامه ریزی استانداری؛

ناطق: شهامت بیان عقاید خود را دارم

علی نظری

اشاره:

مصاحبه با معاون برنامه ریزی اسـتانداری به قرار وقت یک سـاعته به سـرعت تنظیم شـد. البته با یک متمم از وعـده تحقق نیافتـه روز قبـل آن! زمـان را غنیمت شـمردیم و با کمـی تاخیـر، از اجـلاس مدیـران مالی آمـوزش و پرورش به سـراغ "عبدالرضا ناطـق " رفتیم تا گفـت و گوی خـود را انجام دهیم. شـاید کمتر گمان می رفت وقت یک ساعته مصاحبه ما سه ساعت به درازا بکشـد و البته هم ناتمام. با توافق یکدیگر قرار بر آن شد ادامه بحث در موعد نزدیک انجام تا گفت و گو کامل شود، دعا کنید اینچنین هم بشود!

صراحـت بیـان در پاسـخ به سـوالات از سـوی چهره کهنه کار مجموعه مدیریت عالی اسـتان نشـان داد ۳۰ سال سـابقه کاری اندوخته گرانسـنگی است که معاون برنامـه ریزی اسـتانداری با خـود به همـراه دارد. وقتی مصاحبه به انتها رسـید اجازه خواسـت قبل از انتشـار مروری بر گفته های خود داشـته باشـد، بـا این ترجیع بنـد کـه نه قصد حـذف دارد و نـه اعمال نظـر!! به قول خود، می داند چه گفته و بیمی از انتشـار عقایدش ندارد. نکته جالب توجه اینکه در خلال مصاحبه وقتی پرسشی در باب مطالبات معوقه شـهرداری از صنایع غرب استان به میان آمد بلافاصله شـهردار را از طریق تلفن پیدا کرد و اصـل ماجرا را جویا شـد، با ایـن توضیح که گفته خود را مبنی بر واقعیت نداشـتن این مطالبه،در یک بررسـی آنلایـن، تصدیق کرد! به تعبیری ثابت کرد؛ قاعدتا وقتی صنایع غرب استان درمحدوده خدماتی شهرداری و حریم شهر قرارندارند ، ادعای مطالبات از آنان محلی از اعراب نـدارد و طرح آن زاییده ذهن مدیران شـهرداری اسـت وبس. همراه ما باشـید در گفت و گو با " عبدالرضا ناطق" معاون برنامه ریزی استانداری هرمزگان که آهسته به ما گفت؛ دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت هم هست. پیشنهاد ما این است تا آخر مصاحبه که از جذابیت خاصی برخوردار است همراه ما باشید.

دریـا: جنـاب آقای ناطـق! با تشـکر از اینکـه وقتی را در اختیـار مـا قـرار دادیـد. بـه عنـوان پیـش درآمد گفـت و گو مروری بر شـرح وظایف حـوزه معاونت برنامه ریزی خالی از لطف نیست.

بـه طـور اجمـال معاونـت برنامه ریزی در سـه حـوزه ؛ برنامـه ریزی و بودجـه ، هماهنگی امور اقتصـادی و آمار و اطلاعات متمرکز است که در بخش اول :برنامه ریزی برای توسعه بخش های مختلف ، انجام مطالعات در زمینه های مرتبط با مبانی توسعه ، توزیع بودجه و تعیین اولویت اجرای طرح ها و همچنین تشخیص اولویت ها با هماهنگی ادارات ذیربط را داریم. در بخش دوم؛ هماهنگی دستگاه های اقتصادی ،حرکت در جهت اهداف پیش بینی شـده دربرنامه ، سـرمایه گذاری داخلی وخارجی، اشتغال و توسعه بنگاه های اقتصادی ، رصد وضعیت گردش مالی واخیرا نیز پیگیری امور مرتبط با هدفمندی یارانه ها را داریم و در بخش آمار و اطلاعات نیز جمع آوری و تحلیل های آماری که پایه هر نوع برنامه ریزی هستند رادرهمه ابعاددارییم.کافی است؟

دریا: بسیار خوب !وضعیت بودجه استان؟

وضعیت بودجه اسـتان متاثر از وضعیت کلان بودجه کشور است که به طور طبیعی معمولا سالانه ۱۰تا ۲۰درصد افزایش می یابد . ایرادی که ما در این بخش به نظام توزیع بودجه داریم این اسـت که سهم برداشت ما به تناسب وضعیت درآمدی مان پایین است که سالهای سال استان با این معضل دست به گریبان اسـت. به تعبیری میزان سهمی که در کسب درآمد برای کشور داریم بیش از سهم برداشتن از بودجه عمومی است که به دنبال استفاده از این ظرفیت هستیم تا به اندازه سهم استان در ضریب درآمد، از آن بهره بگیریم . اضافه کنم در بخش درآمد جز سـه استان برتر کشـور هستیم اما در برداشـت از درآمدها در رده بیست و ششم قرار داریم !

دریا: چرا؟

این از اختیار ما خارج اسـت. بر اسـاس شاخص های نظام برنامه ریزی کشورمحاسبه و توزیع می شود که به آن ایراد داریم.

دریا: بسیاری از مدیران دلیل عمده رکود پروژه های عمرانـی را کمبـود بودجه و عدم تامیـن اعتبار لازم عنوان می کنند،نظر شما چیست؟

اصلا این طور نیست! در شورای برنامه ریزی برای طرحهای مصوب بر مبنای اولویت ها بادر نظر گرفتن میزان بودجه،اعتبار پیش بینی می شود که در سال جاری تاکنون ۷۵درصد آن نیز تخصیص یافته و باقیمانده آن تا پایان سـال تخصیص خواهد یافت. بنابراین اینکه گفته شـود پروژه ای به دلیل فقدان اعتبار متوقف است قابل قبول نیست و نوعی فرافکنی است.

دریا: یعنی مشـکلی در کمبود اعتبارنیست و به میزان کافی بودجه در اختیار دستگاه ها قرارمی گیرد؟

ببینیـد بـه این موضوع بـه دو صورت می تـوان پرداخت: اول اینکه براساس کل نیازها تقاضای اعتباررا داریم.خب طبیعی است که تحقق بودجه برای همه طرح ها و پروژه ها یک نقطه آرمانی است و رسیدن به این سطح مطلوب آرزوی همه است، منتهی باید به تناسب بودجه کشور و مبنای تعریف شده حرکت کرد که ممکن اسـت با آنچه که ایده ال نامیده می شـود فاصله داشته باشد. بالاخره محدودیت های بودجه ای درهمه ی کشور و حتی در تمام دنیا امری طبیعی است! اما در شکل دوم براساس میزان اعتبار و منابع موجود اولویت های کاری تعیین می شود. این اتفاق افتاده است و با نظر شورای برنامه ریزی طرحها اولویت دار تعیین و دستگاه ها نیز موظف هستند بر اساس آن اقدام کنند. به بیانی دیگر؛ هر پروژه ای که اجازه اجرایی شدن را بگیرد اعتبار آن قبلا دیده شده و اصولا یکی از وظایف مهم شورای برنامه ریزی همین است.

دریا: پس بطور کلی وجود هر نوع کمبود اعتبار را رد می کنید؟

البته در سال جاری با یک مشکل اساسی مواجهیم. بخشی از اعتبارات عمرانی ابلاغی سال جاری استان های نفت خیز از محل ۲درصد درآمد نفت پیش بینی شده که سهم این بخش در اعتبارات استان ما حدود یک پنجم کل اعتبارات ابلاغی است. متاسفانه با گذشـت ۱۰ماه از سال و علیرغم پیگیریهای مکرر تاکنون ابلاغ تقدینگی آن به خزانه تحقق پیدا نکرده لذا پروژه هایی که تامینی اعتبار آن از این محل بوده با مشکل مواجه اند که به منظور تحقق این امر استانداران محترم این استانها به شدت پیگیرند؛که امیدواریم این مشکل به زودی حل شود.ولی در خصوص سایر ردیفها هیچ مشکل خاصی نداریم و اگر پروژه مصوبی در اجرا دچار مشکل شود قطعا علت آن نبودن اعتبار نیست.

دریا: شاید اشکال ازنحوه تصمیم گیری ها در شورای برنامه ریزی باشد؟

نه این طور هم نیست! شورای برنامه ریزی در ابتدای سال یا انتهای سال قبل با پیشنهاد خود دستگاه های اجرایی، اولویت ها را دریافت و پس از بررسی به تصویب می رساند. این روند نیز به این شکل است که براساس برنامه هایی از جمله پروژه های نیمه تمام و سایر اولویت ها و شاخصها و تطبیق آنان با میزان اعتبارات، سـرانجام شکل نهایی به خود می گیرد و برای اجرا ابلاغ می گردد، یعنی اعتبار آن تامین است . طرح ها نیز براساس پیشنهادات خود دستگاه ها مورد بررسی قرار می گیرند که پس از طرح در کمیته برنامه ریزی شهرستان در شورای برنامه ریزی استان مورد تصویب نهایی قرار می گیرد.

دریا: میزان دخالت شورای برنامه ریزی استان در تعیین طـرح ها ؟نقش فرمانـداران و کمیته های برنامه ریزی شهرستانها؟

شورای برنامه ریزی استان هرگز به دنبال تحمیل نظرات خود به مدیران کل و فرمانداران نبوده و نیست. طرحها معمولا با نظر مشـورتی مدیران کل و فرمانداران در شـوراهای برنامه ریزی شهرستانی مورد بحث و بررسی قرار می گیرند و پس از تصویب چنانچه مغایرتی با بودجه استان و سایر موازین قانونی نداشته باشند در شورای برنامه ریزی تصویب نهایی می شوند .

دریا: یعنی شما در کار کمیته برنامه ریزی شهرستانها دخالتی ندارید؟

دخالـت برای تحمیل نظر خیر.فرایند حضور در جلسـات کمیته برنامه ریزی شهرسـتانها بدین صورت است که یک نفر از دبیرخانه شورای استان در جلسات شهرستان حضور دارد که اگر نیاز به توضیح و ارشاد باشد، پاسخگو خواهد بود و نظارت دارد که امور در چارچوب قانون تعریف و دنبال شـود. مدیران کل نیز به فراخور طرح ها به عنوان مدعو در جلسات شهرستانی حضور دارند تا از نزدیک در تبادل دوسویه با مدیران شهرستانی زیر نظر فرماندار منطقه طرح نهایی و ارجاع شود.

دریا: به عنوان متولی برنامه و بودجه استان ارزیابیتان از میـزان اشـراف مدیران بر توزیع بودجه و آشـنایی آنان با مختصات برنامه ریزی در چه سطحی است؟

در مجموع عملکرد خوبی را شاهد هستیم، منتهی نمی توان گفت هیچ اشکالی درکارها نیست.بالاخره بطور طبیعی در طول ۳۰سال اگر بررسی شود معمولا هزینه هایی بر کشور تحمیل شده که ناشی از بی تدبیری و عدم رعایت موازین قانونی بوده است ، سعی مابراین بوده که این مسائل را به حداقل برسانیم .

به هر حال یکی از وظایف استانداری به عنوان دستگاه حاکمیتی نظارت بر اجرای صحیح سیاست های دولت است و اگر جایی احساس شـود مدیری قابلیت همراهی را ندارد و قابل اصلاح نیست قطعا ادامه مدیریت آن مورد بازنگری قرار می گیرد.

دریا: آیا مصداقی از این برخورد را می توانید نام ببرید؟

بالاخره مواردی بوده است. اما این اشکال در حدی نبوده که باعث مشـکلات جدی در روند اجرای امور باشد و با ارشاد و تذکر معمولا بر طرف شده است.

دریا: بالاخره مصداقی بیان نشد؟

عرض کردم که وجود داشته است.

دریا: از شورای برنامه ریزی فاصله نگیریم تا سوالی را پیرامون کیفیت جلسـات داشته باشیم. به نظر شما این همه جلسـه واقعا ضرورت اسـتان است؟ بهتر نیست به جای این همه نشسـت و سخنرانی و بحث های کلی کمی به عملگرایی بهای بیشتری بدهیم؟

شاید تا حدودی با این نظر شما موافق باشم .به طور کلی رفتاری که در استانها شاهد هستیم نشات گرفته از فضای کلی کشور است. قطعا هروقت توصیف و تشریح و سخنرانی در کشور رواج پیدا کند در استانها نیز بر همین اساس رفتار می شود. جلسات استانی خصوصا مواردی که به اسـتانداری برمی گردد قطعا ضرورتی برای تشـکیل آن دیده شده اسـت. البته سطح کیفی جلسات و نحـوه اداره آن یـک بحـث دیگـری اسـت،ما داریـم در خصـوص کمیـت آن سـخن می گوییـم .کلیه جلسـات بر اسـاس راهبردهای توسـعه در بخش هـای مختلف تعریف وهدفگذاری شـده اند که می تـوان گفـت از الزامات اجرای برنامه ها هسـتند. اما در بخش کیفیت جلسـات حرف دارم. ببینید دربرخی مواقع مشـاهده می شـود عمده وقت مثلا پنج دقیقه ای یک مدیر صرف مقدمه و تعارفات می شود. خب این یعنی اتلاف وقت و استهلاک جلسه .

دریا: ریشه این رویکرد در کجاست؟ چرا مورد بازنگری و اصلاح قرار نمی گیرد؟

درواقع این مبنا یک ریشـه تاریخی دارد و از ابتدای انقلاب نمود بیشـتری پیدا کرد. شـاید تصور این باشد که بسیاری از مدیران ما براسـاس نگرشـی که خطیبانی که نقش ارشـادی دارند و از هر دری سخنی ، این رفتار را درسخنرانی الگو قرار می دهند که معمولا مقدمه گویی و... از این محل وام گرفته شده و تقریبا به صورت فرهنگ درآمده اسـت.طرح مسائل متفرقه که ۵۰ درصد وقت جلسه را می گیرد قطعا ضمن کمرنگ شدن اصل موضوع باعث می شـود بازخـورد چندانی از گفته مدیر استخراج نشود!!بطور کلی درسطح استان سه جلسه مهم داریم که محور اصلی حرکت استان و شالوده توسعه هستند . شورای اداری ، شورای برنامه ریزی و توسعه وکارگروهای زیر مجموعه و همچنین شورای اشتغال و سرمایه گذاری . به جرات می توان گفت، محتوای هر سه جلسه قابل دفاع ، کاربردی و تخصصی هستند که کمترین حاشیه و بیشترین بهره وری رادارند.

دریـا: ایـن تعابیر در خصوص شـورای اداری شـاید صـدق نکنـد. شـورای اداری بیشـتر محل سـخنرانی و خطابـه اسـت کـه در بسـیاری مواقـع مشـاهده مـی شـود مدیـران توجـه کمـی بـه مباحـث دارند و بیشتر سرگرم بازی با تلفن همراه ، ارسال پیامک به یکدیگـر و حرفهـای درگوشـی هسـتند. در واقـع اطالـه کلام و تعـدد سـخنرانی هـا کـه بیشـتر جنبـه موعظـه دارد شـاید وضعیـت کسـالت بـاری را بر جلسه تحمیل می کند. شورای برنامه ریزی هم بیشتر به نظر می رسد سخنران محور است تا مخاطب محور، یعنی تضارب آرا در آن کمرنگ است.

ببینید ،شـورای اداری براساس فرم خاص خود دارای دستورکار مشخصی است . درواقع محلی است که کلیه مدیران آخرین راهبردها و سیاست های کشور را از زبان مقام عالی دولت می شوند . به تناسب سخنرانان دیگری هم حضور دارند که معمولا کشوری هستند و یادر مواقعی نیز استانی .البته باید تلاش شود جلسه از یک سقف معین مثلا ۱.۵ساعت تجاوز نکند تا از آستانه تحمل مستعمین خارج نشود.در حوزه معاون برنامه ریزی این اصل به دقت مدنظر است تا جلسات بیشتر تخصصی وکیفی باشد تاکلی وکمی.

دریا: البته برغم این گفته، حتی در حوزه کاری جنابعالی نیز جلسات این چنینی که رویکرد آن بیش از بهره وری، اطلاله بحث و اتلاف وقت است مشاهده می شود.

منکر این نیستم اما کمتر این بحث وجود دارد. ما کمترین جلسه را داریم و اگر هم هست کاملا تخصصی وکاربردی است .برای این گفته مصداقی اگر دارید بیان کنید؟

دریا: مثلا جلسه چندی پیش که بطور مشترک تعاون و بازرگانی گزارش و طرح داشتند!

خب این جلسه دستور کار سنگینی راداشت که بحث به درازا کشید. در جلسات حوزه معاونت برنامه ریزی مسائل تخصصی حرف اول را می زند ! بحث های کلی ، حاشیه ای وغیرکاربردی بسیار کم است . جلسات این حوزه بیشتر رویکرد چالشی دارد و تضارب آرادر آن مشهود است، یعنی جلسات پویاست .

البته لازم به ذکر است آفتی که در ۱۵سال اخیر بیشتر دامنگیر جلسـات است اینکه اگر حرفی یا نقدی مطرح می شود حمل بر مخالفت و ...است که این تلقی نادرست است و باید اصلاح شود.این نباید یک فرهنگ شود. این رویه ناصواب باب تضارب اندیشه ها را می بندد و فضای غیرواقعی را حاکم می کند که هیچ نفعی را در برندارد.

دریـا: اشـاره خوبی داشـتید،این رویه الان خیلی ریشـه دوانده، تقریبا غالب جلسات در تعارفات و تعریف تمجیدها خلاصه می شود. به تعبیری نون بهم قرض دادن!

نباید اجازه داد این رویه بیشتر از این رشد کند. این یک آفت است. رفتار دولتمردان معمولا فرهنگ می شود، چه در بعد ملی و چه منطقه ای .این رویکرد یک الگوی اجتماعی می شود که بد آموزی را به دنبال دارد.

دریا: پس می پذیرید که فضای غالب جلسات تعریف و تمجید و گزارش عملکرد است؟

خـب طبیعی اسـت که چنین نقدی وارد اسـت امـا نباید در آن اغـراق کرداعتقاددارم متولیـان برگزاری جلسـات نباید ماهیت جلسـه را فقط دربیان موفقیت ها و ارائه گزارش هاخلاصه کنند. هـدف اصلی جلسـه بازنگری رفتـار و تصمیمات ما در سـطح جامعه اسـت . باید نگاه کنیم برای چه گردهم آمده ایم و موضوع بحث چیسـت .اجازه دهیـم حرف ها بیان شـود ، بدون ملاحظه کاری، شـفاف معضلات موشـکافانه بررسـی و چاره اندیشـی شود.

دریـا: قبول دارید بسـیاری از مدیران بدون مطالعه پیرامون دسـتور کار جلسـه حاضر می شـوند؟یعنی مدیـر در خود جلسـه تازه می فهمـد موضوع ازچه قرار است!

تاحدودی ! بخاطر اینکه ما تعدد جلسـات راداریم و تنوع موضـوع . اصلا فرصتی بـرای فکر کردن باقی نمی ماند . یک رویه نادرسـتی اینکه در هر جلسه با هر موضوعی فقط باید مدیر حاضر شـود. مگر یک مدیر چقدر تخصص دارد؟ بطور طبیعی نمی تواند در همه موضوعات صاحب نظر باشـد. مثلا جلسات تخصصی پزشکی ، فنی ،اقتصادی و... بایدبه کارشناس مربوطه بهاداده شود که بحث بطور تخصصی دنبال شود. تحول در نحوه برگزاری جلسات و رویکرد آنها یک ضرورت اجتناب ناپذیراسـت. با تعدد بدون برنامه جلسات و بدون یک راهبرد مشخص موافق نیستم.

دریا: ازجلسـات هم فاصله بگیرم. جناب معاون !یکی از مسـوولیت های جنابعالی ستاد تنظیم بازار است . اصولا چقدر به این این تنظیم اعتقاد دارید؟ فکر می کنید تا چه حد سیاسـت های سـتاد با واقعیت های بازار منطبق است؟

قطعا نمی توان ادعا کرد که وضع مطلوب اسـت . اگر به این نتیجه رسیدیم که باید تعطیل کنیم! همیشه باید نگاه ما به سمت وضعیت مطلوب تر باشد، یعنی به وضع موجود اگر مطلوب هم هست قانع نباشیم. هیچوقت نمی توان رضایت مطلق داشت. در بحث سیاست های تنظیم بازار مثلا همین اجرای طرح هدفمندی یارانه ها ،اسـتان ما اسـتان موفقی بود که بدون کمترین تبعات و تنش اوضاع را مدیریت کرد. طرح در بعد ملی خوب مطالعه و پخته شده بود، همراهی خوب اصناف ، مشارکت مردم و تدبیر مسوولان بخش های مختلف باعث شد خروجی کار رضایت بخش باشد که مورد توجه مقامات کشور نیز قرار گرفت. حتی فراتر از انتظار بود.

دریا: اما سـیمای حاکم بر معاملات اقتصادی و تجاری خاصه بـازار ما چندان هم این طور نیست.شـائبه هایی وجـود دارد که حکایت از عـدم تمکین به نظام جامع قیمـت گذاری، کـم توجهـی به حقـوق مشـتری، بی ثباتـی در قیمت هـا ، رفتارهای نامتعارف در بـازار که معمـولا در مواجهـه با مشـتری قیمت های غیـر واقعی بیـان تـا پس از کلـی چانه زدن بـاز دو برابـر قیمت به مشـتری تحمیـل شـود و...دارد. به بیانـی دیگر نوعی نارضایتـی از ایـن مـوارد وجـود دارد کـه بـه عنـوان انتقادات مردمی همواره در مواجهه با رسـانه ها مطرح مـی شـود.تصور این اسـت که ایـن رویکردها اسـتان هرمزگان را به نوعی متمایز از استانهای دیگر کرده است.

اینطور نیست که فقط این موارد مختص استان هرمزگان باشد. مسائل مطرح شـده کم بیش در همه استانهای کشور مشاهده می شـود و محدودبه هرمزگان نیست. در بحث سیاست های بازار دولت فقط نقش سیاسـتگذار و ناظـر را دارد . مکانیزم عرضه و تقاضا تعیین کننده قیمت است نه دستورهای دولتی. رفتارهای حاکم بر بازار و نحوه تعامل مشـتری با فروشنده نیز ریشه فرهنگی دارد . مثلا توافق بر سر قیمت و رواج چانه زنی از سوی مشتری امکان درج قیمت مقطوع را در برخی صنوف تقریبا بلا اثر می کند.

دریـا: جنـاب ناطـق بهتر اسـت شـفاف تـر صحبت کنیـم .بالاخـره انتقاداتـی از ایـن دسـت در جامعـه مشـهود اسـت . مـی توانید در یـک فراینـد میدانی بررسـی کنید.بازار معمولا توسـط خود بازار سیاست گذاری می شـود که چندان سنخیتی با مفاد جلسات و تصمیمـات ندارد.مثـلا طرح پرینـت در واحدهای عرضه میوه وتره بار جز حقوق مشتری است.چرا این امر و مواردی از این دست مثلا نصب اتیکت،مشخصات کمـی و کیفی کالا و...برغم تاکید مسـوولان چندان مرسوم نیست؟ شاید بتوان گفت انگشت شمار هستند واحدهـای صنفـی کـه مبـادرت بـه انجام ایـن کار می نمایند. آیا این نتیجه ضعف نظارتی نیست؟

بحث پرینت را قبول دارم. این طرح خاطرم هست خود ماایده آن را مطرح کردیم. اواخر سال ۸۵ستارت آن برای خرید میوه شب عید زده شد.شروع خوبی داشت، اما متاسفانه عدم پیگیری جدی باعث شد به حاشیه برود و در سنوات بعدی کمتر شاهد اجرای آن بودیم. امیدواریم با اجرای طرح هدفمندی یارانه ها مجدد مورد توجه قرار بگیرد.این حق مشتری است.

دریا: ضعف سـاختار سیسـتم نظارتی در رواج تخلف و احجـاف بـه حقوق مصـرف کننـده را چطور تعبیر می کنید، آیا وجود این رویه را قبول دارید؟

طبیعی است که این موارد را نمی توان منکر شد. قطعا رعایت حقوق مشـتری برای ما یک اصل اجتناب ناپذیر است. اعتقاد بنده اینست که اگر ضعفی وجوددارد ناشی از این است که یک جایی ما به وظیفه خود عمل نکرده ایم.

دریا: خب برای رفع این ضعف چه کار می کنید؟

بـه مـردم ایـن اطمینان را مـی دهیم که هرگز بـا تخلف و متخلف مماشـات نمی شود، اگرمردم احسـاس کنند از ناحیه دسـت اندرکاران ذیربط به نتیجه نرسیده اند دفتر امور اقتصادی حوزه معاونت برنامه ریزی آمادگی رسیدگی به درخواست های مردمـی را دارد .ما این را به جد دنبال می کنیم ، شـرایط قطعا ایده آل نیست و باید بهتر باشد . این ناشی از یک رویکرد کلی است که عدم اعتماد و اطمینان بین مشتری و فروشنده وجود داد.

دریـا: آیا خـود جنابعالـی در ه نگام خریـد آرامش خاطر دارید که مورد اجحاف واقع نمی شوید؟

معتقدم که فقط دولت نیسـت که باید نظارت کند و برخورد نماید. یک بازوی قوی در کنترل تخلفات خود مردم هستند. بنده وقتی قصد خرید را دارم یک تعریفی از قیمت کالای مورد تقاضا دارم.اگر تناسبی با تعریف من از ارزش را داشت خرید می کنم در غیر این صورت خیر .

دریا: اما این پذیرفتنی نیسـت. نمی توان این چنین بـازار را کنترل و مدیریت کرد، مثـلا در واحدهای صنفی خصوصا مجتمع های تجاری چنین رویکردی باب اسـت .نتیجه آن این اسـت که کمترضابطه ای حاکم است و دست فروشنده باز.

قبول ! نباید این چنین باشد .اگرچه بدون ضابطه هم نیست، اما رفتار ایده آلی هم حاکم نیست.

دریا: رفتارهای خلاف آداب اسلامی در بازار هم بحث دیگری است.

کلیـت بازار ما توسـط کسـانی اداره می شـود کـه پایبند به ارزشـها و اخلاق وادب اسـلامی هسـتند. نگاه به حلال و حرام و رعایـت حقوق مشـتری، پرهیز از رفتارهـای نامتعارف، مثلا تهدید و تحمیل به مشـتری و ...قطعا از سـوی جامعه اصناف ما مذموم و مطرود اسـت .اما مشـکلاتی هم در این بحث مشاهده می شود. بالاخره این مهم نافی انجام وظیفه و رسیدگی وکنترل بازار نیست. اگر جایی تخلفی باشد و برخورد نشود ناشی از کم کاری دسـتگاه های نظارتی ویا بی اطلاعی آنان است . مطمئن هستیم هرجایـی که رفتار نامعقولی وجود دارد و رویه نادرسـتی حاکم است قطعا متولیان آن بخش خوب به وظیفه خودعمل نکرده اند.

دریا: جنـاب آقای ناطق از بحث بـازار هم بگذریم. عملکرد نمایندگان را چطور ارزیابی می کنید؟ تعاملتان با این حوزه در چه سطحی است؟

مشکلی با نمایندگان نداریم . طبیعی است که یک نماینده باید آگاه به وظیفه نمایندگی باشد، خلاها را بشناسد و در پیگیری امور اهتمام لازم راداشـته باشد . وظایف نمایندگی نیز شفاف است. یک بخش آن که بخش اصلی است قانونگذاری و بخش دیگری پیگیری مسـائل و مشکلات حوزه نمایندگی. تا کنون پیرامون هر موضوعی به نمایندگان مراجعه داشـته ایم کوتاهی نکرده اند وتا حصول نتیجه پیگیربوده اند.

دریا: همه نمایندگان این رویکرد رادارند؟

بله! تا کنون به هر کدام مراجعه ای داشته ایم کمال همکاری راداشته اند.

دریا: ارزیابی تان از عملکرد نمایندگان؟

این راباید به داوری عموم گذاشت . یعنی اکثریت موکلان .

دریا: شما به عنوان یک موکل مسوول چه ارزیابی دارید؟

نمی توان نافی مشکلاتی در این حوزه بود. اما در مجموع قابل قبول اسـت. البته این به کارکرد استانی نمایندگان مربوط است وقضاوتی در خصوص حوزه قانونگذاری نیست.

دریا: به نظرشما چرا نمایندگان برغم کارنامه ضعیف وزرات راه در پشـتیبانی از پروژه های ملی اسـتان، طرح استیضاح وزیر راه را امضاء نکردند؟

شاید مصلحتی رادر حد استیضاح ندیده اند!

دریا: نظر خود جنابعالی در خصوص عملکرد وزارت راه چیست؟

بـه اعتقاد بنـده عملکرد وزارت راه در اسـتان هرمزگان در س‌رجمع چند سال اخیر در مقایسه با سنوات گذشته نسبتا قابل قبول است. اگر اقدامات وزات راه را در بعد استانی ارزیابی کنیم اتفاقاتی خوبی در همه شقوق حمل و نقل افتاده است. واقعا اگر درهمه بخش ها به اندازه راه کار شـده بود مشـکلات ما کمتر بود.اما بحث اینجاسـت که عملکرد وزارت راه در استانی مانند هرمزگان بیش از آنکه انگیزه ای منطقه ای داشته باشد رویکرد ملی دارد. از این منظر نه تنها رضایت بخش نیست بلکه اشتراک نظر همه این اسـت که کوتاهی شـده است. طبیعی است وقتی ۶۰درصـد صادرات و واردات کشـور از طریق بنادر هرمزگان انجام می شـود ، توسعه زیر سـاخت ها هم باید متناسب این ظرفیت باشد که قطعا چنین نیست و عملکرد وزراه راه در طول ۳۰سال گذشته علیرغم همه تلاشهای صورت گرفته در استان در این خصوص قابل انتقاد جدی اسـت.وقتی عنوان می شود که راههای هرمزگان شریان حیاتی کشور است و با اقتصاد ملی پیوند مستقیم دارد طبیعی است که با عملکرد وزرات راه همخوانی ندارد. وزرات راه آنچه تاکنون در خصوص هرمزگان داشته است یک نگاه کاملا منطقه ای و به نسبت سایر استانهابوده است.

دریا: نقش صنایع بزرگ در توسعه استان را چطور ارزیابی می کنید؟

بایداز این منظر به صنایع بپردازیم که صنایع ما فعلا در موقعیت رشد هستند و به ثبات و کارآمدی لازم نرسیده اند . مثلا همین هرمزآل و فولاد ،تازه به بهره برداری رسیده اند .انصافا در همین سطح نقش موثر خودرا در توسعه استان ایفا کرده اند و یکی از ارکان مهم توسعه خصوصا در بحث اشتغال و سرمایه گذاری هستند .

دریا: اما شهرداری مدعی است که صنایع استان حقوق مـردم را نادیـده می گیرنـد و برای ایـن مدعا رقمی افزون بر ۲۰۰میلیـارد تومان را به عنوان بدهی صنایع به شهرداری عنوان می کنند.

اصلا اینطور نیست !مگر این صنایع در محدوده خدماتی شهرداری هستند که باید عوارض بپردازند؟ محدوده شهر تعریف شده است. شهرداری بر پایه کدام استدلال قانونی مدعی مطالبات است؟خدماتی نمی دهد که بصورت مستقیم عوارضی را دریافت کند .

دریا: ولی شهرداری کاملا در این زمینه مدعی است؟

اجازه دهید همین الان موضوع را پیگیری کنم.

تماس تلفنی با «شهردار بندرعباس»

آقای سلطانزاده ! شما از صنایع استان مطالبه معوقه دارید؟

ظاهرا شهردار به طور ضمنی تایید می کند.

آقای سلطان زاده ! بر اساس کدام قانون ؟

شـهردار بـا اظهار بـی اطلاعـی موضـوع را از معاونان و کارشناسان جویا می شود!

نتیجه بحث:

شهرداری استدلال قانونی برای این مطالبات ندارد فقط سه میلیارد تومان بدهی معوق سنواتی صنایع به شهرداری تایید می شود.

ادامه بحث

دریا: بسیار خوب!جناب آقای ناطق از پیگیری صریح و شفاف شدن این موضوع تشکر می کنیم بالاخره این بحث رشهرداری و شـورای شـهر هر از چند گاهی مطرح می کنند و مدعی می شدند. ملاحظه کردید که شهرداری دلیل محکمی برای این ادعا نداشت.

تـا جایی که من اطلاع دارم موضوع اصلاحیه حریم شـهری بندرعباس هنوز در شـورای عالی شهرسازی کشور تایید نشده است و استاندار محترم به جد پیگیر هستند که این مهم به تصویب برسد؛ و امیدواریم شهرداری نیز بتواند پس از تصویب این طرح به حق حقوقی و قانونی خود دست پیدا کند.

دریا: حال که صحبت شهرداری به میان آمد به عنوان آخرین بخش از سوالات ارزیابی حضرتعالی به عنوان کسی که سابقه ۱۰ساله در کار مدیریت شهرداری دارید، از عملکرد شهرداری بندرعباس چیست؟

باید گفت؛ مشـکلات شـهری بندرعباس آنقدر زیاد اسـت و میراث تاریخی شهر است که قطعا هیچ شهرداری نمی تواند در یک دوره بر این مشکلات فائق آید. شهر بندرعباس با مشکلات ساختاری روبرو است . معضل حاشی نشینی، بافت های فرسوده، عدم سـاماندهی فضاهای تجاری، ترافیک، فاضلاب شهری ، کمبود فضای سبز ،مهاجرین ، دستفروشی و ..مباحث کلانی است که هر کدام در دل خود مشکلات زیاد رابرای توسعه شهری ایجاد کرده اند. شهرداری به تنهایی قادر به حل مشکلات نبوده و یک عزم عمومی برای حل مشکلات باید وجود داشته باشد .

دریا: با این تفاسیر عملکرد شهرداری رادر پرداختن به این مسائل چطور می بینید؟

علیرغم همه اتفاقات خوبی که افتاده یکی از اشکالات اساسی شهرداری در طول سنوات گذشته عدم رعایت طرح جامع شهری است. فروش بی رویه تراکم نشان می دهد شهرداری ساده ترین روش را برای کسب درآمد انتخاب کرده که این یک تدبیر نادرست است،البته شاید این امر به اجبار اتفاق افتاده باشد.فروش بی ضابطه تراکم و پارکینگ ها یعنی حراج کردن حقوق مردم . این قصه از اواسط دهه هفتاد شروع شد و ظرف این سالها بی محابا ادامه یافت و شهر را به ورطه ای سوق داد که آثار آن را شاهد هستیم. مثلا درتراکم، یک فضا اگر برای سه خانوار پیش بینی شده بود، بادادن مجوز بلند مرتبه سازی بیش از ۲۰خانوار رادر همان نقطه ساکن کرده ایم بدون آن